

عفونتهای استافیلوکوکی

منبع: Poultry International, June 1988

مترجم: دکتر محی الدین نیرومند

اخیراً "در چندین مورد بیماری که منجر به ضررهای مالی شدیدی شده است، عفونتهای استافیلوکوکی بعنوان عامل ایجادکننده این بیماریها مطرح گردیده است. گزارش شده است که عفونتهای استافیلوکوکی در ماکیان مشتمل بر:

سینویت، آرتريت، اسپوندیلیت، استئومیلیت، بورسیت، کونژونکتیویت، آندوکاردیت سپتیمی، درماتیت، گانگرنه سن بال، ورم ناف و موارد مختلف عفونت زخم میباشد.

هرچند تحقیقات وسیعی در مورد این مسئله انجام شده است ولی گزارشات اندکی در مورد وقوع آن در مرغان تخمگذار وجود دارد.

وقوع بیماری

هرچند شکل حاد استافیلوکوکوز در مرغان جوان شایع است، اخیراً "بنظر میرسد در مرغان تخمگذار به سن ۲۹ هفتگی نیز باعث ابتلاء (۵۰٪) و تلفات (۲۲٪) بالائی شده هم چنین کاهش شدیدی در تولید تخم مرغ (از ۱۱٪ به ۴۳٪) بمدت بیش از ۲ هفته ایجاد کرده باشد. جوجهها در همه سنین نسبت به عفونت مستعد بوده و ارگانیزم در جمعیت های طیور منتشر است و از فلور طبیعی پوست و پرده های مخاطی بشمار میرود.

علائم درمانگاهی بیماری

بیماری در یک گله تخمگذار در جمهوری عربی یمن که بتازگی از یک عفونت آیمریاتنلا بهبود یافته بود اتفاق افتاد. در گله مورد بحث این بیماری با بیماری آنتریت قرچه‌ای توأم شده بود. علائم عبارتند بودند از سفتی پاها، لنگش، بی میلی بحرکت (که اگر مجبور به حرکت میشدند، بنظر میرسید دچار عدم تعادل بوده یا حرکتشان دردناک است)، کاهش اشتها، ژولیدگی پرها، بیحالی، دپرسیون و اسهال. سیانوز ریشها و تاجها قبل از مرگ مشهود بود. تورم تاندونها، غلافها و مفاصل مخصوصاً "مؤصل قلمی" بند انگشتی نیز مشاهده گردید. کاهش شدیدی در تولید تخم مرغ نیز به ثبت رسید.

یافته‌های کالبد گشایی

پرندگان تلف شده نشانگر رنگ ارغوانی متمایل به آبی در اطراف ناحیه سربودند. خونریزیهای زیر حلدی، همولیزوادم نیز عموماً دیده میشود. ریشها متورم شده و با اکسودای کدر، آبی و خونرنگ پرمیشود. پرخونی پایوی در عضلات سینه و ران همراه با خونریزی دیده میشود. مفاصل ضخامت زیادی پیدا کرده و محتوی اکسودای سروزوی کم رنگ پوسته پوسته و گاهی اکسودای موکویید خونرنگ میباشد. خونریزیهای سروزنی در اندامهای احشایی مخصوصاً "قلب"، روده و محل اتصال پیش معده و سنگدان کاملاً گسترده است. تخمندان دارای پرخونی و خونریزی بوده و فولیکولها در تعدادی از مرغان پاره شده یا تحلیل رفته‌اند.

تشخیص بیماری

۱- گسترشهای تازه از اکسودای ریشها و مفاصل همچنین خون قلب، کبد و طحال تهیه گردید. وقتی با رنگهای گرم رنگ آمیزی شد، ارگانهای استافیلوکوک در آن مشاهده گردید.

۲- جداسازی رشتاسازی استافیلوکوکوس اورثوس در محیط گشت ویژه وسایب

آزمایشات تشخیصی اولیه را تأیید نمود.

تشخیص افتراقی

استافیلوکوکوز را باید از ۳ بیماری مشابه تشخیص افتراقی داد.

۱- وبا یا پاسترولوز : در شکل حاد این بیماری ، میزان بالای ابتلاء و تلفات شاخص است. تورم ریشه‌ها و مفاصل در شکل مزمن وبا وجود دارد.

۲- کوریزای عفونی : تورم ریشه‌ها که ممکن است درخروسها بارزتر باشد ، ادم صورت ، بسته شدن سوراخهای بینی و سینوسها با اکسودای چسبناک ، کثیف و بودار و جوجه تشخیص بیماری کوریزای عفونی هستند.

۳- بیماریهای سپتیمییک : ابتلاء و تلفات با لا همچنین کاهش تولید تخم مرغ در این بیماریها مشهود است.

درمان

تستهای حساسیت بر روی ارگانیزم جدا شده استافیلوکوک نشان داد که این عامل نسبت به بای تریل ، فلمکوئین ، لینکوسیکتین و سولفا + تریمتوپریم کاملا " حساس ، نسبت به کلرامفینکل و تتراسیکلین کمی حساس ولی نسبت به پنی سیلین ، آمپی سیلین ، آموکسیسی سیلین ، استرپتومایسین ، نیتروفوران توئین و سولفانامیدها مقاوم میباشد .

مانتایج خوبی با فلمکوئین ۱۲ میلی گرم / کیلوگرم وزن بدن و تتراسیکلین ۲۰۰ میلی گرم / کیلوگرم وزن بدن بمدت ۵ روز بدست آوردیم.

کنترل بیماری

۱- از عوامل تنش زای زیاد و سایر بیماریها نظیر کوکسیدیوز و تورم روده قرچه‌ای جلوگیری نمائید.

۲- در هنگام تجویز داروهای شیمیائی که ممکن است باعث ایجاد استرس شده یا فلور میکروبی طبیعی را بهم زده یا سایر عوامل بیماریزا را تحریک نماید از گاه مواظبت کامل بعمل آید.

۳- همه موازین بهداشتی پیشنهادی را بکار ببندید.

۴- جیره‌ها را باید با دقت تنظیم نمود که از ایجاد ناراحتی و اختلال در لیگامانها ، اوتسار و مفاصل در نتیجه کمبود مواد مغذی جلوگیری بعمل آید.

۵- با بداز کوفتگی و جراحات به لیگامانها و اوتسار جلوگیری شود. ///